

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 20Csp/136/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119211035
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marek Bujňák
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2019:8119211035.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov, sudcom JUDr. Marekom Bujňákom, v právnej veci žalobkyne G. F., X.. XX.X.XXXX, L. X. L.P. N. X, XXX XX J. X, právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.091,29 eura, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 500 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
- III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 21.6.2019 si žalobkyňa uplatnila voči žalovanému právo na primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.091,29 eura. Svoju žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 14Csp/152/2017 si uplatňovala nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia a o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky. V konaní bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná v oboch uplatňovaných nárokoch, rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 24.10.2018, sp. zn. 14Csp/152/2017, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov zo dňa 28.2.2019, sp. zn. 20Co/1/2019, ktoré sa stali právoplatnými 29.4.2019. V odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol: „11. V súvislosti s argumentáciou žalobkyne ohľadom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, súd poukazuje na to, že zmluva, ktorá je predmetom tohto konania neobsahuje uvedenie druhu spotrebiteľského úveru. Taktiež neobsahuje údaj týkajúci sa miesta podnikania alebo adresy trvalého pobytu viazaného finančného agenta, ako aj dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti, keďže údaj uvedený v zmluve „42/19 - počet splátok/splatnosť - deň v mesiaci“, nemôže nahrádzať uvedenie konečnej splatnosti úveru, ktorá má byť vyjadrená dňom, mesiacom a rokom. Súdtaktiež poukazuje na to, že RPMN je v návrhu zmluvy uvedená vo výške 70,01 % a RPMN po poskytnutí revolvingu vo výške 62,32 % a v akceptácii návrhu je to však už 67,20 % (dokonca menej ako ročná úroková sadzba - 70,01 %) resp. 60,49 %, čo má podľa názoru súdu za následok, že zmluva ohľadom uvedenia RPMN nevznikla, nakoľko prijatie návrhu obsahuje zmenu, čo sa považuje za nový návrh, ale tento už žalobkyňou akceptovaný nebol, preto vzmluve absentuje aj uvedenie RPMN. Absencia vyššie uvedených náležitostí má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. 13. Súdt zároveň poukazuje na to, že úroková sadzba, tak ako to vyplýva zo samotnej zmluvy predstavuje 70,01 % ročne, čo je nepochybne v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko priemerná úroková sadzba poskytovaná bankovými subjektmi v uvedenom čase,

t.j. v januári r. 2013, predstavovala 15,12 % ročne, pričom pokiaľ by súd pripustil argumentáciu, že pri poskytovaní úverov nebankovými subjektmi je potrebné akceptovať vyššiu mieru rizika, a teda aj pripustiť vyššie úroky (podľa názoru Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/151/2013 zo dňa 25.9.2013, nie viac ako 100 %), tak v danom prípade je zmluvný úrok vyšší o cca 460 %, teda je nepochybné, že dohoda o úrokoch v predmetnej zmluve je neplatná z dôvodu rozporu s dobrými mravmi, čo by taktiež zakladalo povinnosť žalobkyne vrátiť iba poskytnuté plnenia. 14. Vzhľadom na vyššie uvedené závery o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, resp. neplatnosti zmluvy v časti dojednaného úroku z dôvodu v rozporu s dobrými mravmi, je dôvodné vyhovieť žalobe v časti vydania bezdôvodného obohatenia. 16. Súd vyhovel žalobe aj v časti o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, nakoľko poplatok za odklad splátok, vo výške 14,38 % z celkovej výšky poskytnutého úveru, predstavuje platbu za „potencionálnu službu“, ktorú spotrebiteľ ani nemusí využiť, pričom ju žalovaný dokonca podmieňuje splnením určitých podmienok, čo v podstate navodzuje dojem, že táto „služba“, za ktorú si spotrebiteľ vopred zaplatí, je seriózná a poskytuje sa iba z objektívnych dôvodov, ktoré musí spotrebiteľ zdokladovať, čo ale diskriminuje ostatných spotrebiteľov, pričom pri serióznom prístupe veriteľa je samozrejme možné odložiť splatnosť splátok z dôležitých dôvodov, bez akéhokoľvek poplatku. Takáto zmluvná podmienka, podľa názoru súdu jednoznačne spôsobuje hrubú nerovnováhu práv a povinností účastníkov spornej dohody v neprospech spotrebiteľa a v podstate z nej profituje výlučne dodávateľ. Podľa názoru súdu je úplne nelogické, aby mal nejaký spotrebiteľ, aj po náležitom vysvetlení tohto „inštitútu“, súhlasiť s tým, že dopredu zaplatí tri splátky úveru za to, že do budúcnosti bude môcť, po splnení určitých podmienok, požiadať o odklad maximálne 3 splátok úveru (v podstate posun splatnosti o 3 mesiace), bez toho, aby mu bolo poskytnuté nejaké protiplnenie, resp. aby už v čase, keď uzatvára zmluvu si bol istý, že v budúcnosti bude žiadať odklad splátok, čo by nekorešpondovalo ani s povinnosťou žalovaného ako dodávateľa skúmať bonitu spotrebiteľa. 18. Súd zároveň v súvislosti s námietkou žalovaného poukazuje na to, že pri úverovej zmluve je hlavným predmetom poskytnutie peňažných prostriedkov veriteľom a záväzok dlžníka vrátiť tieto prostriedky a zaplatiť úroky. Toto sú teda dojednania o hlavnom predmete plnenia a nemožno ich skúmať z hľadiska prijateľnosti resp. neprijateľnosti, ale poplatok za odklad splátok je jednoznačne vedľajším dojednaním, ktoré možno preskúmať z vyššie uvedeného hľadiska.“ Ako spotrebiteľka si uplatňuje satisfakciu za porušenie svojich spotrebiteľských práv. Svoje práva musela brániť v pôvodnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu. Žalovaný nielenže v zmluve o spotrebiteľskom úvere používal neprijateľné zmluvné podmienky, ale tiež aj konal spôsobom, ktorý je možné považovať za nekalé obchodné praktiky a v rozpore s dobrými mravmi, v snahe obohatiť sa o sumu 2 091,29 eura, čiže zo strany žalovaného sa jednalo o viacnásobné porušenie práva. Keďže je spotrebiteľkou, ktorá úspešne uplatnila porušenie svojho práva na súde, došlo k splneniu hypotézy právnej normy. Primerané finančné zadostučinenie si preto uplatňuje vo výške 2.091,29 eura, čo predstavuje sumu, o ktorú sa žalovaný na jej úkor obohatil.

2. Žalovaný s podanou žalobou nesúhlasil. Vo svojom vyjadrení uviedol, z formulácie ustanovenia § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. vyplýva, že zákon vyžaduje a) úspešné uplatnenie porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa, b) zodpovednosť za porušenie práva alebo povinnosti takto ustanovenej zákonom. Zo žalobkyňou opísaných skutočností v podanej žalobe a z citácie označeného rozhodnutia sp.zn. 14Csp/152/2017 vyplýva, že rozhodnutie bolo vydané na základe všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka a nie z dôvodu preukázaného porušenie práva alebo povinnosti ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa. Táto požiadavka výslovne vyplýva priamo z prvej vety označeného ustanovenia. Z podanej žaloby nevyplýva ani preukázanie podmienok podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Žalobkyňa ani neoznačila ani nekonkretizovala, porušenie ktorého práva alebo povinnosti jej zakladá nárok, ktorý si uplatňuje podanou žalobou. Ak by chcel zákonodarca priznať spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadostučinenie za akékoľvek úspešné uplatnenie akéhokoľvek práva, potom zakotvil by to priamo (za porušenie), a neviazal by ho na to, či sa spotrebiteľ úspešne (účelne) domáhal jeho ochrany na súde. Účelom uvedeného ustanovenia totiž bolo priznať spotrebiteľovi, ktorému dodávateľ porušil alebo neuznal nejaké jeho spotrebiteľské práva (najmä v reklamačnom konaní), primerané zadostučinenie za to, že tieto svoje práva musel spotrebiteľ následne účelne uplatňovať alebo brániť v súdnom konaní. Ďalej uviedol, že tvrdenie žalobkyne o tom, že žalovaný sa na jej úkor bezdôvodne obohatil o sumu 2091,29 eura, nie je nepravdivé, pretože žalovaný eviduje ako uhradenú sumu len čiastku rovnajúcu sa sume, ktorú žalobkyňa prijala od neho. Zároveň nie je z tvrdení žalobkyne zrejmá vecná alebo iná spojitosť medzi rozhodnutím vo veci 14Csp/152/2017 a uplatňovaným nárokom. Rozhodnutie vo veci 14Csp/152/2017 bolo vydané z iných skutkových a z iných právnych dôvodov, ktoré nemajú s odôvodnením sumy

2091,29 eura žiadnu spojitosť. Zadosťučinenie je chápané ako forma náhrady ujmy v nemajetkovej oblasti. Právny poriadok pozná takúto formu náhrady či odškodnenia v rôznych prípadoch a situáciách. Pre porovnanie je možné poukázať na to, že žalobkyňou požadovaná suma napríklad dosahuje sumu bolestného v prípade niektorých stredne ťažkých úrazov či poškodení zdravia (porov. príloha k zákonu č. 437/2004 Z.z., ak zohľadníme hodnotu jedného bodu napr. v roku 2017 v sume 18,24 Eur). Žalobná požiadavka je z tohto pohľadu zjavne neprímeraná, čo je možné usudzovať aj bez toho, aby bolo potrebné či účelné vymenúvať prípady poškodenia zdravia zodpovedajúcich 90 bodom, v prípadoch ktorých bolo možné priznať náhradu cca. 2.091,- eur. Alebo ide o sumu, ktorá by sa podľa zákona č. 514/2003 Z.z. a súdnej praxe priznávala za približne 83 dní väzobného stíhania, ak toto bolo neskôr zrušené pre jeho nezákonnosť (§ 17 ods. 4 uvedeného zákona). Týmto prímerom poukazujeme na to, že požiadavka žalobcu, ak by bolo preukázaná, je zjavne neprímeranou.

3. Žalobkyňa sa k vyjadreniu žalovaného nevyjadрила.

4. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a to Rozsudkom Okresného súdu Prešov na č.l. 3-7, Doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti na č.l. 8, Rozsudkom Krajského súdu v Prešove na č.l. 9-15, Doložkou právoplatnosti a vykonateľnosti na č.l. 16, Vyjadrením žalovaného na č.l. 28-31 a zistil tento skutkový stav:

5. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 24.10.2018, sp. zn. 14Csp/152/2017 zaviazal žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 2.091,29 eura s prísl.. Zároveň určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8300053003 zo dňa 03.01.2013, uvedená v článku 8, bod 8.1., v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu, maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi veriteľom a dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 EUR v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto dohody o poskytnutí služby.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a taktiež určil, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8300053003 zo dňa 03.01.2013, uvedená v článku 8, bod 8.4., v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu dlžníkovi. Veriteľ a dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky dlžníka voči veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke veriteľa voči dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy“., je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. V rozhodnutí dospel k záveru, že dohoda ohľadne RPMN nevznikla, zmluva neobsahuje uvedenie druhu spotrebiteľského úveru, údaj týkajúci sa miesta podnikania alebo adresy trvalého pobytu viazaného finančného agenta, ako aj dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti. Taktiež dospel k záveru, že úroková sadzba je v rozpore s dobrými mravmi.

6. Krajský súd v Prešove vyššie uvedený rozsudok potvrdil. V rozhodnutí uviedol, že považuje úverovú zmluvu najmenej v časti o úrokoch za neprijateľnú (§53 ods.1 OZ), odporujúcu dobrým mravom, a preto podľa § 39 OZ za absolútne neplatnú a právo na vydanie úrokov z dôvodu bezdôvodného obohatenia za existujúce. Žalovaný pri výpočte výšky RPMN a výšky úrokovej sadzby vychádzal z istiny aká je uvedená v zmluve, t. j. 1.500 eur, a nie 1.284,25 eura, teda reálnej sumy, ktorá bola žalobkyni zo strany žalovaného poskytnutá. Vzhľadom na tieto skutočnosti vyvstávajú pochybnosti o správnosti údajov o RPMN a úrokovej sadzbe uvedených v zmluve o revolvingovom úvere, ktoré, zdá sa, reálne

dosahovali vyššiu hodnotu. V zmluve tiež absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ a tento nemožno určiť ani na základe ostatných údajov uvedených v zmluve, keďže v zmluve je uvedený len počet splátok a periodicita ich splácania, absentuje však uvedenie dátumu prvej splátky. Keďže nie je zrejmý dátum počiatku povinnosti splácania úveru, nemožno určiť ani jeho konečnú splatnosť. Konečná splatnosť úveru nevyplýva ani zo Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere. Vzhľadom na absenciu obligatórnych náležitostí zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 ZoSÚ sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov (§ 11 ods. 1 písm. b/ ZoSÚ).

7. Zistený skutkový stav súd takto právne posúdil:

8. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami.

9. Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

10. Podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len "kolektívne záujmy spotrebiteľov"). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Na základe vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Medzi stranami nebolo sporné, že vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským. Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 24.10.2018, sp. zn. 14Csp/152/2017 zaviazal žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 2.091,29 eura s prísl.. Zároveň určil, že zmluvne podmienky v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8300053003 sú neprijateľné. Krajský súd v Prešove uvedené rozhodnutie potvrdil. V predmetnej veci si žalobkyňa uplatnila nárok na primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.091,29 eura v súlade s ustanovením § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa. Podľa poslednej vety ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Súd má za to, že v danom prípade porušením práva a povinnosti žalovaným je to, že v zmluvnom vzťahu žalovaný ako dodávateľ v zmluve o revolvingovom úvere č. 8300053003 neuviedol RPMN (nedošlo k dohode), údaj o konečnej splatnosti úveru, so žalobkyňou dohodol úrok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi a do zmluvy zakomponoval zmluvné podmienky, ktoré súdy vyhlásili za neprijateľné. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobkyne, ako spotrebiteľa na písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere s tým, aby táto obsahovala náležitosti v zmysle ust. § 9 ods.2 zák. č. 129/2010 Z.z. a žalobkyňa sa úspešne domohla vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, dôsledkom takéhoto porušenia je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadostučinenie. Súd teda dospel k záveru, že sú splnené podmienky k tomu, aby bolo žalobkyni priznané primerané finančné zadostučinenie.

13. Pokiaľ ide o výšku finančného zadostučinenia tak pre žalobkyňu bude primerané finančné zadostučinenie vo výške 500,- eur. Túto sumu považoval súd za primeranú s ohľadom na intenzitu zásahu žalovaného do práva žalobkyne ako spotrebiteľa. Priznané finančné zadostučinenie je vyrovnaním ujmy žalobkyne, ktorá jej vznikla konaním žalovaného, je určitou satisfakciou za stav, ktorý musela v dôsledku konania žalovaného trpieť a je aj sankciou postihujúcou žalovaného, ktorý ako dodávateľ finančnej služby závadne konal. Súd však nesúhlasil s výškou, akú si žalobkyňa uplatnila.

Vzhľadom na okolnosti veci, ujmu, ktorá bola žalovanej spôsobená (musela sa domáhať vydania bezdôvodného obohatenia), súd ustálil ako dôvodnú, primeranú a zodpovedajúcu všeobecnej predstave spravodlivosti výšku primeraného finančného zadostučinenia v sume 500,- eur, a preto v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

14. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“), podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalobca bol v konaní úspešný v časti základu nároku v rozsahu 100%, pričom výška priznaného nároku závisela výlučne na posúdení súdu. Preto súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, pričom pri vyčíslení sa bude vychádzať z priznanej sumy.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia písomne na Krajský súd v Prešove cestou tunajšieho súdu.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a musí byť podpísané. Odvolanie musí ďalej obsahovať, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov tak, aby jeden zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).